

Yunusun Kayıp Şarkısı

Çınar BİBER

Yunusun Kayıp Şarkısı

Çınar BİBER

Büyük mavi okyanusta, güneş ışığının dalgalar üzerinde dans ettiği yerde, Dina adında genç bir yunus yaşırdı. Pürüzsüz mavi-gri derisi, parlak koyu gözleri ve yüzgecinin arkasına sıkıştırılmış küçük bir yeşil deniz çimeni tutamı vardı. Her sabah Dina ve ailesi birlikte özel bir şarkı söylerdi. Bu onların şarkısıydı; tıklamalar, ısıklar ve neşeli cıvıltılarla doluydu. Ama bir sabah Dina şarkı söylemek için ağzını açtığında melodiyi hatırlayamadı.

Dina tekrar tekrar denedi, ama melodi patlayan bir baloncuk gibi kayıp gitmişti. Ailesi etrafında şarkı söylüyordu, ama o eşlik edemiyordu. 'Ah hayır,' dedi, 'şarkımızı kaybettim!' Annesi onu nazıkçe burnuyla dürttü. 'Endişelenme, küçüğüm. Şarkı özeldir. Belki onu yeniden bulabilirsin.' Böylece Dina okyanusta yüzmeye ve arkadaşlarından yardım istemeye karar verdi. Kuyruk yüzgecini sallayıp cesurca yola çıktı.

Dina sallanan yosunların ve renkli mercanların yanından yüzdü. Bir kayanın üzerinde dinlenen yaşlı deniz kaplumbağası Büyükbaba Finn'le karşılaştı. Yosun desenli kabuğunun üzerinde düğmeler gibi küçük midye kabukları vardı ve kehribar rengi gözleri sevecendi. 'Büyükbaba Finn,' dedi Dina, 'ailemin şarkısını hatırlıyor musun?' Yaşlı kaplumbağa uzun uzun düşündü, ama hafızası yavaştı. 'Melodiyi hatırlayamıyorum, küçük Dina, ama pes etme. Aramaya devam et.'

Dina Büyükbaba Finn'e teşekkür edip yüzmeye devam etti. Pembe bir deniz yelpazesinin yanında süzülen minik denizati Coral'la karşılaştı. Coral'ın küçük benekli altın-turuncu derisi, parlak turkuaz gözleri ve boynunda küçük pembe bir deniz kabuğu kolyesi vardı. 'Coral,' dedi Dina, 'ailemin şarkısını biliyor musun?' Coral birbiri ardına birçok melodi mırıldandı, ama hiçbirisi doğru olan değildi. 'Üzgünüm, Dina,' dedi, 'ama belki melodi birçok yerde yaşıyordur.'

Dina yüzmeye devam etti ve karşılaştığı her arkadaşına sordu. Dost canlısı balıklara, yavaş denizyıldızına ve meşgul yengece sordu. Her biri nazikçe dinledi, ama kimse şarkıyı hatırlamadı. Dina üzölmeye başladı. 'Şarkımızı bir daha bulabilecek miyim?' diye merak etti. Ailesiyle şarkı söylemeyi özlemişti. Okyanusun derinliklerine doğru yüzerken parlak koyu gözleri endişeyle doldu.

Tam Dina pes etmek üzereyken derin ve yumuşak bir ses duydu. Yumuşak bir gümbürtüyle bir mırıltının karışımı gibiydi. Sesi takip etti ve mavi suda devasa bir şekil gördü. Bu, kocaman yaşlı bir balina olan Büyükanne Willa'ydı. Koyu mavigri derisinde soluk benekler ve yumuşak yaralar vardı, bir yüzgecinin üzerinde ince bir gümüş yosun tutamı sarkıyordu. Koyu gözleri sıcak ve bilgeydi.

Dina biraz tedirgin ama daha çok meraklı bir şekilde yaklaştı. 'Merhaba,' dedi. 'Ben Dina. Ailemin şarkısını kaybettim. Bana yardım edebilir misin?' Büyükanne Willa sakın ve yavaş bir gülümsemeyeyle gülümsedi. 'Ah, küçük yunus,' dedi, 'ben birçok şarkı bilirim. Bana kendininkini anlat.' Dina tıklamaları ve ısıkları açıklamaya çalıştı, ama sesleri doğru çıkaramadı.

Büyükanne Willa sabırla dinledi. Sonra şöyle dedi: 'Böyle bir şarkı hatırlıyorum. Uzun zaman önce büyükannenin büyükannesi tarafından söylenmişti. Onu çocuklarına söyledi, onlar da kendi çocuklarına söyledi. Şarkı, ailenin değerli anılarını taşır.' Dina'nın gözleri kocaman açıldı. 'Biliyor musun? Lütfen, bana öğretebilir misin?' Büyükanne Willa başını salladı. 'Elbette, küçüğüm. Dikkatlice dinle.'

Büyükanne Willa şarkı söylemeye başladı. Sesi uzak gök gürültüsü gibi derin ve gumbürtülüydü, ama aynı zamanda yumuşak ve sıcaktı. Tıklamaları ve ısıkları yavaşça söyledi, böylece Dina her bölümü duyabildi. Dina tüm kalbiyle dinledi. Sesleri taklit etmeye çalıştı, ama ilk başta hepsi yanlış çıktı. 'Sorun değil,' dedi Büyükanne Willa. 'Tekrar dene. Şarkı senin hafızanda da var.'

Dina tekrar tekrar denedi. Büyükanne Willa her bölümü söyledi ve Dina onu yankıladı. Yavaş yavaş melodi tanıdık gelmeye başladı, daha önce yürüdüğü bir yol gibi. 'Bunu hatırlıyorum!' diye cıvıldadı Dina. 'Evim gibi hissettiriyor!' Büyükanne Willa gülümsedi. 'Evet,' dedi. 'Şarkı hep içindeydi. Sadece onu bulmak için yardıma ihtiyacın vardı. Anılar aileleri birbirine bağlar, unutsak bile.'

Dina şarkının tamamını baştan sona söyledi. Sesi tiz ve netti, notalar suyun içinde dans etti. Büyükanne Willa uzun yüzgeçlerini birbirine vurdu. 'Başardın, küçük yunus!' dedi. Dina gururlu ve mutlu hissetti. Kuyruğunu neşeyle sallayarak Büyükanne Willa'ya teşekkür etti. 'Bir daha asla unutmayacağım,' diye söz verdi. 'Ve başkalarına da öğreteceğim.'

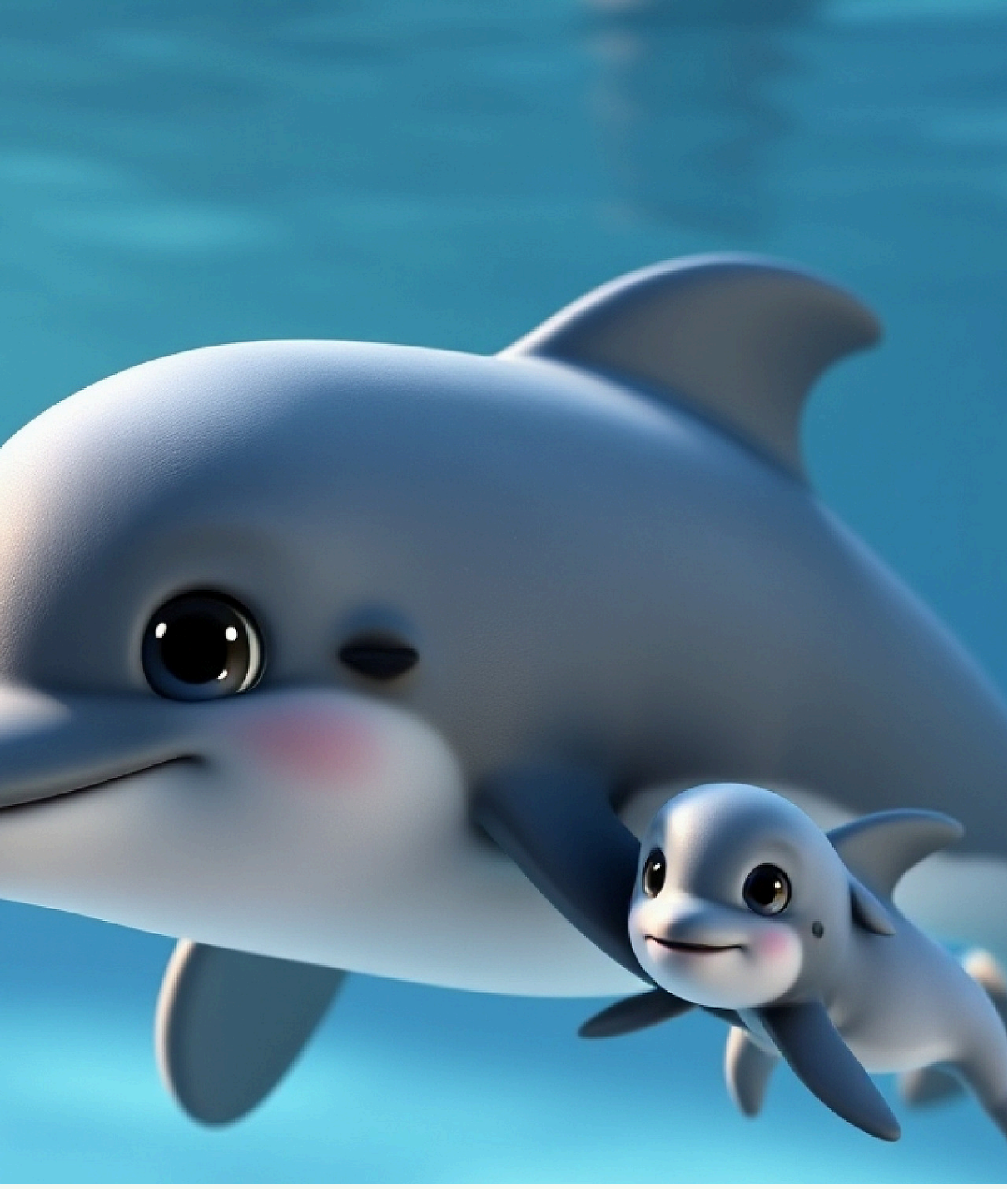
Dina eve olabildiğince hızlı yüzdü, yol boyunca şarkıyı söyledi. Ailesi onun geldiğini duydu ve etrafında toplandı. 'Buldun!' diye bağırdılar. Dina şarkıyı gururla söyledi ve ailesi ona eşlik etti. Sesleri büyük mavi okyanusta birbirine karıştı. Diğer deniz canlıları dinlemek için durdu. Büyükbaba Finn başını salladı ve Coral mırıldanarak eşlik etti.

O günden sonra Dina her sabah aile şarkısını söyledi. Arkadaşlarına öğretti, onlar da kendi arkadaşlarına öğretti. Şarkı okyanusun her yerine yayıldı, güneşli sığ sulardan karanlık derin çukurlara kadar. Artık şarkı asla kaybolmayacak, çünkü anılar aileleri okyanusun ötesinde birbirine bağlar. Dina, unutsak bile sevginin ve hafızanın şarkıyı geri getirebileceğini öğrendi.

Dina sık sık Büyükanne Willa'yı ziyaret etti. Birlikte şarkı söylerlerdi, minik yunus ve kocaman balina. Büyükanne Willa, Dina'ya ailesi hakkında daha çok hikâye anlattı ve Dina hayranlıkla dinledi. Şarkının sadece bir melodi değil, anıların hazinesi olduğunu öğrendi. Onu her söylediğinde, hem yakın hem uzak ailesine yakın hissetti.

Dina büyüdü ve güçlendi, ama öğrendiği dersi asla unutmadı. Bir gün, tıpkı Büyükanne Willa'nın kendisine öğrettiği gibi, şarkıyı kendi küçük yunusuna öğretecekti. Okyanus şarkılarla doluydu, ama Dina'nın aile şarkısı hepsinden özeldi. Nesillerin sevgisini taşıyordu ve her zaman onun bir parçası olacaktı.

Ve böylece, büyük mavi okyanusta yunusun şarkısı yankılanıp durdu. Dina ailesiyle mutlu bir şekilde yüzdü, parlak koyu gözleri ışıldıyordu. Anıların nesilleri birbirine bağladığını ve sevgiyle söylenen bir şarkının asla gerçekten kaybolmayacağını biliyordu. Şarkı söylerken yüzgecinin arkasındaki deniz çimeni akıntıda dalgalandı ve okyanus dinledi.